

[Løje.]

hed brugt det Udtryk, at Sukker er Danmarks Guld. Hermed vil Ministeren formentlig have givet Udtryk for, at ved Hjælp af Sukker har vi Mulighed for at tilbytte os forskellige Varer, som vi meget daarligt kan undvære. Jeg skal bare nævne en Ting som Kunstgødning, der er en Hovedbetingelse for Opretholdelsen af hele vor Produktion. Det er et overordentlig vigtigt Forhold, at vi kan skaffe disse Varer til Veje netop ved Hjælp af en øget Sukkerproduktion.

Dyrkerne har jo stadig hævdet, at man ikke ønskede Sukkerpriserne sat op; man har derimod henvist til, at der i den saakaldte Sukkerpulje eller Sukkerfond, som er tilvejebragt ad forskellig Vej, og som har til Formaal at holde Priserne paa Sukker nede paa et rimeligt Niveau, var saa store Midler til Raadighed; at man igennem denne Fond kunde opnaa en Forbedring af Dyrkernes Vilkaar, uden at Sukkerprisen behøvede at forhøjes. Jeg ved ikke, om det er en Hemmelighed, hvor meget der er i denne Fond; der gaar jo mange forskellige Rygter om, hvor store Beløb det drejer sig om. Jeg skal ikke anmode den højtærede Handelsminister om at fortælle det, men det siges, at det skal beløbe sig til omkring en 50 Mill. Kr., og hvis den højtærede Handelsminister ikke finder Anledning til at svare, gaar jeg ud fra, at dette er nogenlunde rigtigt.

Det er en bekendt Sag, at den højtærede Handelsminister lige indtil for kort Tid siden udtalte sig stærkt imod enhver Prisforhøjelse, idet Ministeren hævdede, at de Beregninger af Omkostningerne ved Produktionen, som Ministeren havde ladet foretage, viste, at en Stigning ikke var paakrævet. Omkostningernes Stigning androg efter disse Beregninger kun, jeg tror det var ca. 15 Øre pr. Dobbeltcentner, og det skulde være dækket gennem en Værdistigning af Affald og Roetoppe, der jo anvendes i den dyriske Produktion. Jeg gaar ud fra, at Overbestyrelsen for de danske Sukkerroedyrkerforeninger har ført Forhandlingerne dygtigt og argumenteret saa godt, at Ministeren er blevet overbevist om, at hans Beregninger ikke helt har kunnet holde; og selv om Prisforhøjelsen, 35 Øre pr. Dobbeltcentner, sker i Form af et Fragttilskud, ens for alle, plus en Udligning for stigende Arbejdsomkostninger, saa tror jeg, at den højtærede Minister vil opnaa de fleste af Dyrkernes Tilgivelse for, at det er forment paa den Maade.

Saa vidt jeg har forstaaet, skete Omslaget i Ministerens Holdning efter et Møde i Maribo Amts økonomiske Selskab, hvor Ministeren talte om disse Spørgsmaal. I

Henhold til Referatet i de stedlige Blade udtalte den højtærede Handelsminister ganske vist ved den Lejlighed, at der kunde ikke være Tale om nogen Prisforhøjelse, men Ministeren tilføjede dog — jeg holder mig stadig til Referatet i de stedlige Blade —: Det er ikke noget Ultimatum. De Herrer kan jo komme ind, saa kan vi tale om Tingene!

Jeg synes, det var en god Idé, Ministeren dér havde, at tage ned til de Egne, hvor Sukkerroedyrkningen har en meget stor Udbredelse, for, om jeg saa maa sige, at foretage Studier i Marken. Andre Ministre har jo for øvrigt været inde paa det samme. Det er ikke saa længe siden, at Landbrugsministeren var i Skælskør og Omegns Landboforening, og Ministeren sagde mange Ting vedrørende Prispolitikken, som han dog senere har ændret noget. Og for ikke saa længe siden var Socialministeren nede at tale i en Landboforening i Køge, ogsaa om Prispolitik. Den højtærede Socialminister var ikke dengang særlig heldig med sine Udtalelser, han udtalte sig om Smørordningen, og det gik ikke saa godt, men det er der ikke saa meget at sige til. Socialministeren havde misforstaaet forskellige Ting vedrørende den Sag, men den højtærede Minister er jo ny i Tjenesten, og det kommer nok alt sammen efterhaanden, naar bare Ministeren vil tage ved Lære. Jeg tror, Ministrene ved disse Lejligheder har faaet et klart Indtryk af, at Landbruget ikke stiller urimelige Krav med Hensyn til Priser, men tværtimod gerne ønsker Priserne paa deres Produkter fastholdt paa det hidtidige Niveau. Men en Forudsætning maa det være, at de Omkostninger, der vedrører Produktionen, ogsaa fastholdes, saa vidt det overhovedet er gørligt. Dette har man imidlertid ikke hidtil været i Stand til, og derfor er en beskedent Stigning i Prisen paa visse Landbrugsprodukter — desværre, kan vi godt sige — uundgaelig. Jeg tror, den højtærede Handelsminister ved det omtalte Møde i Maribo Amts økonomiske Selskab for kort Tid siden er blevet oplyst om dette Forhold, og det tjener de lollandfalsterske Landmænd til Ære, at de trods alt har kunnet overbevise Ministeren om, at en Indrømmelse over for Dyrkernes Krav inden for visse ret snævre Rammer var paakrævet. Jeg finder ligeledes Anledning til at takke Handelsministeren for, at han har ændret sit oprindelige Standpunkt, saaledes at en fredelig Ordning er opnaaet. Jeg tillægger hele dette Spørgsmaal saa overordentlig stor Betydning for vor Samfundøkonomi, at jeg synes, de nødvendige Ofre, der fra forskellige Sider skal bringes,